

ת"פ 42283/02/13 - יעקב דני ביטון (אחר/נוסף), שוי-חברה לאנרגיה ודלק בע"מ, עין כל האושר בע"מ נגד מדינת ישראל באמצעות, מע"מ אשדוד

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 42283-02-13 מע"מ אשדוד נ' ביטון(אחר/נוסף) ואח'
תיק חיצוני: 11

בפני המבקש	כב' השופט אבשלום מאושר
נגד המשיבה	1. יעקב דני ביטון (אחר/נוסף) 2. שוי-חברה לאנרגיה ודלק בע"מ 3. עין כל האושר בע"מ
	מדינת ישראל באמצעות מע"מ אשדוד

החלטה

בפניי התנגדות מטעם הנאשם (להלן: "המבקש") לקבילותן של הודעות מסוימות אשר נגבו הימנו במסגרתן לא הועמד על זכותו להיוועץ בעו"ד (ואף לא נועץ בפועל) עובר לחקירתו.

טענות המבקש:

ההודעות אינן עומדות בתנאי סעי' 12 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 ועל כן מבקש בא כוחם להורות על פסילתן מכח דוקטרינת הפסילה הפסיקתית. לעניין זה הפנה ב"כ הנאשמים לע"פ 5121/98 יששכרוב נ' התובע הצבאי הראשי.

ב"כ הנאשמים מבסס טענתו על כך, שלדבריו, נגבו מהנאשם לא פחות מ-15 הודעות כאשר ב-10 מהן נמנעו החוקרים מליידע הנאשם באשר לזכותו להיוועץ בעו"ד.

לטענת ב"כ הנאשם, חוסר העקביות שבהעמדת הנאשם דווקא על זכותו זאת, מעלה החשש שמא בכוונת מכוון לא הועמד הנאשם על זכות זו בחלק מחקירותיו.

במכלול טענותיו כאמור סבור ב"כ הנאשמים כי אין לקבל את כל ההודאות בהן לא הועמד על זכותו להיוועץ בעורך דין, לרבות בהודעות המפורטות בבקשה.

טענות המשיבה:

מנגד, טוען ב"כ המשיבה בתגובתו כי יש לדחות טענות הנאשם וזאת מן הנימוקים הבאים:

- עיון בהודעות שנגבו מן הנאשם בימים 28.01.13, 30.01.13 ו- 31.01.13 מלמדות כי הנאשם, בטרם החלה חקירתו הועמד על זכותו להיוועץ בעו"ד.
- אין צורך לשוב ולהודיע לנאשם אודות זכותו להיוועץ בעו"ד. על מנת לתמוך טענה זו הביא ב"כ המאשימה ציטוט מע"פ 10049/08 אבו עזא נ' מדינת ישראל.
- עיון בחקירת הנאשם מעלה כי גם במהלך החקירה ניתנה לנאשם אפשרות להתייעץ עם עו"ד וכך הוא עשה בפועל. עוד בעניין זה ציין ב"כ המאשימה כי במהלך ובאמצע חקירתו ביקש הנאשם להיוועץ בעו"ד, מה שמלמד כי הנאשם מודע היטב לזכותו זו.
- בהודעת הנאשם מיום 07.02.13, הודעה נוספת (בשעה אחרת 18:25) עת נשאל הנאשם פשר הימנעותו מלפגוש את עורך הדין ששלחה לו אשתו השיב כי אינו מעוניין בכך היות והוא מיוצג ע"י הסנגוריה הציבורית.
- בהודעת הנאשם מיום 11.02.13, מעלה הנאשם, פעמים רבות, את נושא זכותו להיוועץ בעורך דין, מה שמלמדנו כי הנאשם מודע למלוא זכויותיו ובפרט לזכותו להיוועץ בעורך דין.
- בעקבות התייעצות עם עו"ד עינת אלמלם מיום 11.02.13 שמר הנאשם על זכות השתיקה, בעצת עורכת דינו, וכך עד לחקירתו האחרונה.
- לסיכום טוען ב"כ המאשימה כי הנאשם ידע על זכותו להיוועץ בעו"ד במהלך כל חקירותיו ואף עשה בה שימוש מיזמתו הוא. כמו כן כל זמן שביקש הנאשם להתייעץ עם עו"ד ניתנה לו האפשרות לממש זכותו זו. אשר על כן ביקש ב"כ המאשימה מבית המשפט לדחות את התנגדות ובקשת הנאשם לפסול את הודאותיו בחקירה כפי שפורט בבקשה ולקבוע שהודאות אלה אכן קבילות.

דין והכרעה-

בבואי ליתן החלטה בבקשה בתיק דנן, השאלה הנשאלת היא: האם יש לקבל את טענת ב"כ הנאשמים בדבר ביטול חלק מההודעות בטענה שלא ניתנה לנאשם הזכות להיוועץ?

המסגרת הנורמטיבית לבחינת טענת פסלות ההודעות:

1. סעיף 12 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971:

(א) עדות על הודיית הנאשם כי עבר עבירה, תהא קבילה רק אם הביא התובע עדות בדבר הנסיבות שבהן ניתנה

ההודיה ובית המשפט ראה שההודעה היתה חופשית ומרצון.

(ב) בית המשפט רשאי לקבל כראיה, להוכחת הנסיבות שבהן ניתנה הודיית נאשם, גם תצהיר בכתב של מקבל ההודיה, שבו הוא מפרט את נסיבות גביית ההודעה ומצהיר כי ההודעה היתה חופשית ומרצון, והוא אם נתקיימו אחד מאלה:

(1) הנאשם מיוצג וסנגורו ויתר על חקירת מקבל ההודיה.

(2) ההודיה הייתה על עבירה שהיא עוון או חטא והנאשם, במענה לשאלת בית המשפט ולאחר שבית המשפט הסביר לו את זכותו לחקור את נותן התצהיר, אישר שקרא את ההודיה או שהיא הוקראה לו, אינו כופר בכך שההודיה היתה חופשית ומרצון וויתר על חקירת מקבל ההודיה.

2. על המסגרת הנורמטיבית החלה בסוגיית פסילתן של הודאות נאשם שנמסרו במהלך החקירה המשטרית עמד השופט א' לוי בע"פ 9808/06 **סנקר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו), (29.7.2010):

"סוגיית קבילותן של הודאות נבחנת בשני מסלולים:

האחד, המסלול החקיקתי הקבוע בסעיף 12 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן: פק' הראיות), לפיו הודאת נאשם תהא קבילה רק מקום בו בית המשפט ראה שההודיה הייתה חופשית ומרצון...

מסלול שני לפסילת הודאה מבוסס על הדוקטרינה הפסיקית שהותוותה בפרשת יששכרוב, מכוחה מסור לבית המשפט שיקול הדעת לקבוע כי ראייה היא בלתי קבילה אם מתקיימים בה שניים: האחד, כי היא הושגה שלא כדין, היינו באמצעי חקירה המנוגדים להוראת חוק, תקנה או נוהל מחייב: באמצעים בלתי הוגנים: או באמצעים הפוגעים שלא כדין בזכות יסוד מוגנת. השני, כי "קבלת הראייה במשפט תפגע משמעותית בזכותו של הנאשם להליך הוגן שלא בהתאם לתנאי פיסקת ההגבלה" (שם, בפסקה 63). החלטה בדבר פסילתה של ראייה על פי מתווה זה אף שהיא אינה אוטומטית, אלא נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט בכל מקרה לגופו".

כהחלטת ביניים בבקשה זו, קבעתי ביום 01.01.14 כי החלטה תינתן לאחר שמיעת העדים שגבו את אמרת הנאשם ובחינת מידת השפעת הפגיעה בזכות ההיוועצות ומשקל ההודאה.

לאחר שנשמעו עדויות גובה האמרה ונתקבלו ההודעות עולה כדלקמן:

א. מהודעה מס' 1 מיום 28.01.13 ואשר סומנה **ת/117** עולה כי בעמוד המקדים להודעה נמסר לנאשם על ידי החוקר כי הינו עומד להיחקר לגבי החשדות המיוחסים לו וכי אינו חייב לומר דבר, אולם כל אשר יאמר יירשם על ידי החוקר ועשוי לשמש כראיה נגדו בבית המשפט וכי הימנעות מלהשיב לשאלות עשויה לחזק את הראיות נגדו. עוד נמסר לו כי **זכותו להיוועץ בעורך דין**. לאחר שהאזהרה הוקראה לו, ולאחר שקרא אותה והבין אותה אישר אותה בחתימת ידו. (ראה עמ' 1 להודעה מס' 1, **ת/117**)

עינינו הרואות כי הלכה למעשה נמסר לנאשם כי זכותו להיוועץ בעורך דין ואף בהתנגדות אשר הוגשה מטעם הנאשם, נראה כי לא הלין על קבילות הודעה זו.

ב. מהודעה מס' 2 מיום 30.01.13 ואשר סומנה **ת/118** עולה כאמור בהודעה מס' 1 לעיל **לרבות ידוע בדבר זכותו להיוועץ בעורך דין**. הלכה למעשה, מימש הנאשם את **זכות ההיוועצות עת נפגש הוא עם עו"ד גיא אשכנזי** בשעה 15:30 כאשר בשעה 16:00 המשיכה החקירה לאחר המפגש עם עורך הדין. (ראה עמ' 6, שורה 161 להודעה מס' 2, **ת/118**) עוד מהודעה זו עולה כי לנחקר אופשרה פגישה עם אשתו בחדר החקירה וכן קיבל הנאשם אוכל כשר. (ראה עמ' 6, שורות 159 ו-162 להודעה מס' 2 **ת/118**)

מהאמור לעיל נראה כי מבחינה מהותית הנאשם היה מודע לזכותו להיוועץ בעו"ד ואף מימש זכות זו בפועל עת נפגש עם עו"ד אשכנזי למשך 30 דקות.

ג. מהודעה מס' 3 מיום 31.01.13 ואשר סומנה **ת/230** עולה כאמור בהודעה מס' 1 לעיל **לרבות ידוע בדבר זכותו להיוועץ בעורך דין**. אף הפעם, מימש הנאשם זכותו להיוועץ בפועל עת הופסקה החקירה בשעה 13:50 לטובת ארוחת צהריים לנחקר **ופגישה עם עו"ד מרגולוב**. (ראה עמ' 8 שורות 241-240 להודעה מס' 3, **ת/230**)

גם לגבי הודעה זו, ניכר כי אף בהתנגדות אשר הוגשה מטעם הנאשם, לא הלין הוא על קבילותה.

ד. מהודעה מס' 4 מיום 01.02.13 ואשר סומנה **ת/287** ומהודעה מס' 5 מיום 04.02.13 ואשר סומנה **ת/337** עולה כי בעמוד המקדים להודעות נמסר לנאשם ע"י החוקר כי הינו עומד להיחקר לגבי החשדות המיוחסים לו וכן כי: **"אין אתה חייב לומר דבר. אולם כל אשר תאמר יירשם על ידי ועשוי לשמש כראיה נגדך בבית משפט. הימנעות מלהשיב לשאלות עשויה לחזק את הראיות נגדך. לאחר שהאזהרה הוקראה לחשוד, ולאחר שהחושד קרא אותה והבין אותה אישר אותה בחתימת ידו"**.

מהודעות אלה עולה כי להודעות קדמו אזהרה אך אזהרה זו נעדרת רכיב- הודעה על זכות ההיוועצות בעורך דין.

השאלה הנשאלת היא: האם יש לראות בפגם זה כפגם היורד לשורשו של עניין. סבורני שאין כל פגם היורד לשורשו על עניין שכן איני סבור שיש לכלול באזהרה הודעה על הזכות להיוועץ בעורך דין בכל פעם בה נחקר הנאשם עת שרוי הוא בהליך מתמשך של חקירה. כעולה מסע' 32 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות איכפה- מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: **חוק המעצרים**) אין דרישה בחוק לחזור על כך טרם גביית ההודעה. מן הכלל אל הפרט, בשלושת ההודעות הראשונות (**ת/117, ת/118 ות/230**) נמסר לנחקר ע"י החוקר אודות זכותו להיפגש עם עורך דין כאשר זכות זו אף מומשה בפועל, ולא אחת, עת נפגש הנחקר עם עו"ד אשכנזי ועו"ד מרגולוב כמפורט לעיל.

עוד מהודעה 5 (**ת/337**) עולה כי הנאשם קיבל כוס תה (ראה עמ' 8, שורה 212 להודעה 5, **ת/337**) וכן קיבל הפסקה ליציאה לשירותים, לתפילה ואוכל. (ראה עמ' 9, שורה 258 להודעה 5, **ת/337**).

ה. מהודעה מס' 6 מיום 06.02.13 ואשר סומנה **ת/707** עולה כי בעמוד המקדים להודעה זו נמסר לנאשם ע"י החוקר תוכן האזהרה כמפורט בסעיף ד' לעיל, כאשר באזהרה נעדר רכיב של הודעה על זכות ההיוועצות בעורך דין. **אולם הלכה למעשה, במהלך חקירה זו, בשעה 14:37 הנחקר יצא לפגישה עם עורכת הדין הגב' עינת אלמלם.** עוד קיבל הנאשם לאכול ובשעה 15:24 החקירה המשיכה. (ראה עמ' 15 שורה 477 להודעה מס' 6, **ת/707**).

לנוכח האמור לא תישמע טענת סנגורו של הנאשם, בדבר החשש שמא המדובר ב"כוונת מכון" שהרי ברור שאין לה כל אחיזה במציאות.

ו. מהודעה מס' 7 מיום 07.02.13 ואשר סומנה **ת/841** עולה כי בעמוד המקדים להודעה זו מסר החוקר לנאשם תוכן האזהרה כמפורט בסעיף ד' לעיל, כאשר באזהרה נעדר רכיב של הודעה על זכות ההיוועצות בעורך דין. לציין כי ביום זה הוגשה הודעה נוספת אשר סומנה **ת/1390**. הודעה זו נגבתה ע"י החוקר אליעזר צמח. בדף המקדים להודעה (עמ' 1, **ת/1390**) מודיע החוקר לנאשם החשדות המיוחסים לו וכן כי אינו חייב לומר דבר, אולם כל אשר ייאמר ירשם על ידי החוקר ועשוי לשמש כראיה נגד הנאשם בבית המשפט. הימנעות מלהשיב לשאלות עשויה לחזק את הראיות נגד הנאשם וכן כי **זכאי הנאשם להיוועץ בעורך דין.** לאחר שהאזהרה הוקראה לחשוד, ולאחר שהחשוד קרא אותה והבין אותה אישר אותה בחתימת ידו. לא זו אף זו, במהלך החקירה השוטר, צמח, שאל את הנאשם: "**אתמול הגיעה לכאן עורכת דין ששלחה אשתך ואתה לא רצית שתייצג אותך ולא רצית עו"ד. יש סיבה לכך? לציין שזו זכותך ואינך חייב לענות**". הנאשם השיב: **"יש לי עו"ד שמייצג אותי מהסנגוריה הציבורית"**. השוטר המשיך ושאל: **"אז למה אשתך שלחה לך?"** הנאשם השיב: **"כנראה היא בלחץ, זה כבר עו"ד שני שהיא שולחת"**. ... (ראה עמ' 2, שורות 1-5 להודעה דנן)

מהודעה זו עולה בבירור כי הנאשם מודע לזכויותיו, נאמר לו ע"י החוקר צמח כי זכאי הוא להיוועץ בעורך דין ואף נשאל על ידו מדוע לא רצה שעורכת הדין ששלחה אשתו תייצג אותו. טענת ב"כ הנאשם לפיה הנאשם לא הועמד על זכותו להיוועץ בעו"ד הינה טענה בעלמא המשוללת כל בסיס ואיני רואה לנכון לקבלה מכל וכל.

ז. מהודעה מס' 8 מיום 08.02.13 ואשר סומנה **ת/957** עולה כי בעמוד המקדים להודעה זו מסר החוקר לנאשם תוכן האזהרה כמפורט בסעיף ד' לעיל, כאשר באזהרה נעדר רכיב של הודעה על זכות ההיוועצות בעורך דין.

כפי שצינתי לעיל סבורני שאין כל פגם היורד לשורשו של עניין, שכן איני סבור שיש לכלול באזהרה הודעה על הזכות להיוועץ בעורך דין בכל פעם בה נחקר הנאשם, עת שרוי הוא בהליך מתמשך של החקירה. אמנם, רצוי להכליל את זכות ההיוועצות בכל עת שנחקר החשוד, אולם בנסיבות העניין, הרי ברור כי הנאשם מודע לזכותו באשר להיוועצות עם עורך דין וכפי שהתייעץ הלכה למעשה מעת לעת.

ח. מהודעה מס' 9 מיום 11.02.13 ואשר סומנה **ת/977** עולה כי בעמוד המקדים להודעה זו מסר החוקר לנאשם תוכן האזהרה כמפורט בסעיף ד' לעיל, כאשר באזהרה נעדר רכיב של הודעה על זכות ההיוועצות

ואולם הלכה למעשה נראה כי בהודעה זו ולבקשת הנחקר ביצע הוא שיחת טלפון לעו"ד קובי מרגולוב (לעניין זה ראה עמ' 2, שורה 25 להודעה דנן).

עוד מבקש הנאשם להפסיק חקירתו עד להתייעצות עם עורך דינו. על כך השיב החוקר: "שוחחתי כרגע עם עורך הדין שלך שאמר שיגיע אליך רק בסביבות השעה 13:00 כלומר רק בעוד כ- 3 שעות, לכן לא אוכל להפסיק את החקירה מה גם שנועצת רק אתמול בעורך דינך בבית המשפט ובנוסף הייתה פה טיילת של עורכי דין ששלחה אשתך וגם איתם נפגשתי". (ראה עמ' 2 שורות 28-30 להודעה מס' 2, ת/977).

החוקר המשיך לשאול את הנאשם שאלות והנאשם התחמק ממתן תשובות. עוד בהמשך לשאלות החוקר השיב הנאשם: "אם לא תינתן לי האפשרות להביע את עצמי בקשר להעברות העולות בחקירה אבקש לשמור על זכות השתיקה עד להיוועצות עם עורך דיני שיבוא עוד כשעתיים".

לשאלה אחרת שנשאל השיב הנאשם: "אני מת לענות לך על זה, אני מחכה לעורך דין שלי".

החוקר השיב לנאשם ושאל אותו: "למה אתה חושש לענות לשאלה זו וצריך עורך דין בכדי לענות עליה"? הנאשם השיב: "אני לא חושש לענות על שום שאלה כמו שהוכחתי במשך השבועיים האחרונים, פשוט מאוד ברגע שאתה אדון אליעזר החוקר מעלה טענות ואינך נותן לי את הזכות שאמורה להינתן לכל נחקר בעיקר אם הוא נותן את גרסתו במשך שבועיים וברגע שאתה לא נותן לי זכות טבעית וקוטע אותי בכל משפט אז אני חושב שהזכויות של הנחקר מופרות בעצם אי מתן זכות לענות על טענותיך ולכן אבקש להתייעץ עם עורך דיני לגבי המשך החקירה".

החוקר השיב לנאשם כי: "אני אומר לך כי אתה לאורך כל החקירה מנסה לעשות מניפולציות שכן קיבלת את כל התנאים ההולמים הכוללים תפילות בזמן כולל ביקור בבית הכנסת מה שאינו מובן וברור לכל נחקר, בנוסף דאגתי לך לעניין האוכל הכשר, כמו כן לפני כל חקירה התפללת קרוב ל-45 דקות וגם זה בסדר.

התייעצת עם עורכי הדין שנשלחו אליך באמצעות אשתך, זו הארכת מעצרך השלישית והתייעצת פעמים רבות עם עו"ד על אותן חשדות שנשארו איתנים מתחילת החקירה. היום נכנסתי לחקירה ומיד פנית בבקשה לעו"ד וקיבלת אפשרות לשוחח איתו טלפונית ועל דעת עצמך תיאמת איתו פגישה לשעה 13:00 מבלי לברר האם דבר זה אפשרי, וגם את זה אישרנו. כעת אתה מחליט שאתה עוצר החקירה לשלוש שעות"... (עמ' 3 שורות 37-62 להודעה דנן).

החוקר שב וציין בפני הנאשם כי: "אני נתתי לך הזכות להתקשר ולהתייעץ עם עו"ד מרגולוב ושוב אציין כי קבעת איתו פגישה על דעת עצמך לשעה 13:00". (ראה עמ' 4 שורות 72-80)

עוד אמר החוקר לנאשם: " אני מבין מדברין שאינך רוצה להמשיך ולהיחקר עד שיגיע עו"ד ואני מכבד בחירה זו". (ראה עמ' 4, שורות 89-92 להודעה דנן).

בחקירה זו אף נפגש הנאשם למשך חצי שעה עם עו"ד עינת אלמלם כאשר בתום ההיוועצות עימה החליט הנאשם לשמור על זכות השתיקה וכך פועל עד תום החקירה ביום זה. (לעניין זה ראה עמ' 5 שורות 134-141 ועמ' 6 שורות 144-164 להודעה דנן).

מהודעה זו בבירור עולה, כי זכות הנאשם לא הופרה ואף להיפך מכך, הלכה למעשה הנאשם התקשר לעורד דינו, תיאם עימו פגישה, לא הסכים להיחקר עד למפגש עם עורך דינו, בחר לשמור על זכות השתיקה עד לסיום החקירה וזאת **לאחר היוועצות** עם עו"ד אלמלם.

ט. מהודעה מס' 10 מיום 12.02.13 ואשר סומנה **ת/1197** עולה כי בעמוד המקדים להודעה זו מסר החוקר לנאשם תוכן האזהרה כמפורט בסעיף ד' לעיל, כאשר באזהרה נעדר רכיב של הודעה על זכות ההיוועצות בעורך דין. בפועל במהלך חקירה זו המשיך הנאשם לשמור על זכות השתיקה. (ראה עמ' 2, שורות 16, 21, 24, 28 ועוד להודעה מס' 10, **ת/1197**)

עינינו הרואות כי מהודעה אשר סומנה **ת/1197** בחר הנאשם לשמור על זכות השתיקה וזאת לאחר היוועצות מקדימה עם עורך דין, שהרי הלכה למעשה הנאשם היה מודע לזכות ההיוועצות ואף ניצל אותה, וזאת כמובן זכותו, ולכן אינו רואה כל פגם היורד לשורשו של עניין.

י. מהודעה מס' 11 מיום 13.02.13 ואשר סומנה **ת/1239** עולה כי בעמוד המקדים להודעה זו מסר החוקר לנאשם תוכן האזהרה כמפורט בסעיף ד' לעיל, כאשר באזהרה נעדר רכיב של הודעה על זכות ההיוועצות בעורך דין. עם תחילת החקירה קיבל הנאשם שהות להתפלל (עמ' 2 שורה 1 להודעה דנן) ובמהלך החקירה קיבל שהות נוספת ליציאה לשירותים, קיבל אוכל וכן שהות להתפלל (ראה עמ' 3 שורות 40-42).

הנאשם שמר על זכות השתיקה לאורך כל החקירה.

הנאשם ביקש להדגיש "שעצם השמירה על זכות השתיקה הינה בהמלצת עורכת הדין ואין להסיק חלילה מסקנה שאין תשובה לכל השאלות שנשאו תשובות שיניחו את הדעת". (לעניין זה ראה עמ' 4 שורות 73-74 להודעה דנן).

מהודעה זו עולה בבירור כי הנאשם מודע לזכויותיו ואף מממש אותן הלכה למעשה. לאור המלצת עורכת דינו בהיוועצות עימה, בחר לשמור על זכות השתיקה. טענת ב"כ הנאשם לפיה הנאשם לא הועמד על זכותו להיוועץ בעו"ד הינה טענה בעלמא המשוללת כל בסיס. הנאשם מודע לאורך כל הליך החקירה לזכויותיו ומתשובותיו בחקירות ניתן לראות זאת בבירור.

יא. מהודעה מס' 12 מיום 15.02.13 ואשר סומנה **ת/1241** עולה כי בעמוד המקדים להודעה זו מסר החוקר לנאשם תוכן האזהרה כמפורט בסעיף ד' לעיל, כאשר באזהרה נעדר רכיב של הודעה על זכות היועצות בעורך דין. הלכה למעשה, ניכר כי הנאשם מודע לזכויותיו ואף **במהלך חקירה זו בחר לשמור על זכות השתיקה**. יתרה מכך, **הנאשם מבקש להדגיש שזכות השתיקה היא זכותו ו"אין בכך חלילה להבין שאין לו תשובות לשאלות ששואלים אותו"**. (לעניין זה ראה עמ' 5 שורות 22-120 להודעה דנן)

הנאשם מודע היטב לזכויותיו ובוחר לממשן בפועל.

עוד בהודעה זו מסר הנאשם כי בהתייעצות עם עורכת דינו הומלץ לו לשמור על זכות השתיקה. לעניין זה הנאשם מסר כדלקמן: " **כמו שאמרתי אין עניין של להסתיר דברים שאין לי תשובות, פשוט כמו שאמרתי ביום שני, בהתייעצות עם עורכת דיני שהמליצו לשמור על זכות השתיקה וזו הסיבה היחידה שבגינה אינני עונה על שאלותיך"**. (לעניין זה ראה עמ' 5 שורות 127-126 להודעה דנן)

אף הפעם נראה כי טענת ב"כ הנאשם משוללת כל יסוד שהרי הנאשם מודע לכל זכויותיו, בוחר לממשן הלכה למעשה ואף מסביר הוא ששומר על זכות השתיקה לאחר היועצות עם עורכת דינו. ניכר כי הנאשם מודע לכל זכויותיו.

יב. מהודעה מס' 13 מיום 17.02.13 ואשר סומנה **ת/1242** עולה כי בעמוד המקדים להודעה זו מסר החוקר לנאשם תוכן האזהרה כמפורט בסעיף ד' לעיל, כאשר באזהרה נעדר רכיב של הודעה על זכות היועצות בעורך דין. עם תחילת החקירה הנאשם קיבל שהות לאכול ולשתות (עמ' 2 שורה 1 להודעה דנן). החוקר שאל את הנאשם שאלות במסגרת החקירה, אך **לאורך החקירה שמר הנאשם על זכות השתיקה** עד לחזרה מההפסקה. במהלך החקירה בשעה 14:00 הופסקה החקירה, הנחקר התפלל מנחה כאשר בשעה 14:40 המשיכה החקירה. (לעניין זה ראה עמ' 6 שורה 145 להודעה דנן).

אף הפעם נראה כי הנאשם היה מודע לזכויותיו, בחר לשמור על זכות השתיקה לאורך כל החקירה כפי שיעצה לו עורכת דינו. טענת ב"כ הנאשם בדבר אי ידוע הנאשם אודות זכויותיו אינה עולה בקנה אחד עם דברי הנאשם במהלך ההודעות אשר נגבו ממנו.

יג. מהודעה מס' 14 מיום 19.02.13 ואשר סומנה **ת/1377** עולה כי בעמוד המקדים להודעה זו מסר החוקר לנאשם תוכן האזהרה כמפורט בסעיף ד' לעיל, כאשר באזהרה נעדר רכיב של הודעה על זכות היועצות בעורך דין. גביית הודעה זו החלה בשעה 13:40 כאשר בשעה 13:40 הנאשם קיבל ארוחת צהריים (ראה עמ' 2 שורה 31 להודעה זו, ת/1377) והסתיימה בשעה 14:00 (ראה עמ' 2 שורה 34 להודעה דנן), כאשר לאורך כל חקירה זו הנאשם בחר לשמור על זכות השתיקה.

הנאשם ממשיך באותה המגמה בה בחר לשמור על זכות השתיקה כמו שנאמר על ידו בהודעות אשר סומנו **ת/1239: הנאשם ביקש להדגיש "שעצם השמירה על זכות השתיקה הינה בהמלצת עורכת הדין ואין להסיק חלילה מסקנה שאין תשובה לכל השאלות שנשאו תשובות שיניחו את הדעת"**. (לעניין זה ראה עמ' 4 שורות 74-73 להודעה דנן). וכן בת/ **1241: הנאשם מבקש להדגיש שזכות השתיקה היא זכותו ו"אין בכך חלילה להבין שאין לו תשובות לשאלות ששואלים אותו"**. (לעניין זה ראה עמ' 5 שורות 22-120 להודעה דנן).

עינינו הרואות כי הנאשם מודע, בפועל, לזכותו להיוועץ עם עורך דין ולא בכדי שמר על זכות השתיקה.

ממכלול האמור לעיל ניתן לומר כי לחלק הארי של ההודעות קדמה אזהרה וחלק מההודעות שכללו אזהרה, נעדר רכיב של זכות ההיוועצות בעורך דין, אולם התמידו "המזהירים" לומר לנחקר שכל מה שייאמר עשוי לשמש ראיה כנגדו, אך גם הקפידו לציין ששתיקתו עשויה לחזק את הראיות נגדו.

כאמור, אינני סבור כי יש הצדקה בטענות ב"כ הנאשמים שהרי זכות ההיוועצות בעורך דין נמסרה לנאשם עוד בראשיתה של החקירה, הנאשם היה מודע לזכותו ואף מימש זכותו הלכה למעשה.

החוק מציב את החובה להודיע על זכות המפגש עם עורך דין בעת החלטה על מעצרו של החשוד (ראה סעיף 32 לחוק המעצרים) ואין דרישה לחזרה על כך טרם גביית ההודעה.

עוד אוסיף כי מקריאת ההודעות, פעולת החוקרים כלפיי הנאשם הייתה ללא דופי. החוקרים אפשרו לו להתפלל, לקבל אוכל כשר, הפסקות, פגישות עם אשתו, פגישות ושיחות טלפוניות עם עורכי דין.

נוכח האמור לעיל אני קובע כי לא נפגעה זכותו של הנאשם וטענת ב"כ הנאשמים לפיה, לכאורה, מעלה את החשש שמא בכוונת מכוון הועמד הנאשם על זכות זו בחלק מחקירותיו, היה ראוי שלא להעלותה כלל.

סוף דבר

ממכלול האמור אני דוחה את עתירת הנאשם לפסול את הודעותיו ואני מחליט לקבל את כל ההודעות אשר נגבו מהנאשם ובין היתר סומנו בסימונים המפורטים כדלקמן וזאת על כל צורפותיהן:

**ת/117, ת/118, ת/230, ת/287, ת/337, ת/707, ת/841, ת/1390, ת/957, ת/977, ת/1197,
ת/1239, ת/1241, ת/1242, ת/1377.**

המזכירות תמציא, בדחיפות, העתק החלטה לצדדים באמצעות דואר רשום ופקס'.

ניתנה היום, י"ב סיוון תשע"ד, 10 יוני 2014, בהעדר הצדדים.